

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

tiden at indskrænke beredskabsstyrken en del. I Norge har man endnu ikke gennemført den udvidede tjenestetid, og der synes i stortinget at være stemning for at fastlægge en noget kortere tjenestetid end de 18 måneder. Den lange tjenestetid er en meget tung byrde at lægge på ungdommen, og den griber meget forstyrrende ind i de unges uddannelse og i dansk erhvervsliv og produktion. Jeg henstiller derfor til regeringen at tage spørgsmålet op til fornyet overvejelse.

På det tidspunkt, da vi fører disse forhandlinger om dansk udenrigspolitik, er firemagtsmødet i Berlin vel endnu ikke afsluttet, og stor usikkerhed råder både med hensyn til mødets resultater og med hensyn til, hvilken indflydelse forhandlingerne vil få på en række af de spørgsmål, der står på dagsordenen i verdenspolitikken. For vort land må dog eet hovedsynspunkt være rådende i alt, hvad vi på disse områder foretager os. Vi vil til enhver tid bidrage til afspænding, til forsoning og til, at forståelse kan opnås mellem de store magtgrupper i verden. Demokratiets vej er forhandlingens vej. Det kræver ofte stor udholdenhed og tålmodighed at følge denne vej, men det er hvert enkelt lands ansvar og forpligtelse ikke at give op, før et resultat er nået.

Det radikale venstre har ikke villet presse på for at få en udenrigsdebat her i tinget. Dels er vore synspunkter med hensyn til de spørgsmål, der er til debat, velkendt både af den tidligere og den nuværende regering, dels måtte vi finde det naturligt, at den nye udenrigsminister fik en rimelig tid til at orientere sig i sit nye, ansvarsfulde embede. Mit parti har med stor tilfredshed bemærket ministerens holdning i spørgsmålet om baserne, og jeg går ud fra, at dette standpunkt bliver fastholdt. Jeg mener ikke, at spørgsmålet om stationering af fremmede tropper i landet fremdeles står åbent; med den beslutning, regeringen har taget, må jeg på nuværende tidspunkt betragte dette som afgjort. At stationere fremmede tropper i landet ville efter det radikale venstres mening være et skæbnesvangert fejlgreb, og vi anser det for lykkeligt, at det blev afværget. Danmark bør ikke foretage nogen handling, der kan medvirke til at vanskeliggøre forhandlingerne mellem stormagterne,

og det mener vi at en stationering af fremmede tropper her i landet kunne have gjort.

Jeg har i dag i forbindelse med de aktuelle foreliggende udenrigspolitiske spørgsmål udtalt mig om, hvad det radikale venstre mener der fra dansk side burde gøres i den foreliggende situation. Det er meget magtpåliggende for os, om udenrigsministeren vil tage de fremdragne spørgsmål op og forebringe dem på rette sted; det gælder således spørgsmålet om Tysklands oprustning, Kinas repræsentation i FN og 18 måneders tjenestetiden, som også har relation til kasernebyggeriet o. lign. Vi vil imidlertid forholde os afventende og håbe på et frisk initiativ fra ministeren. Skulle dette udeblive, vil vi rejse spørgsmålene påny her i tinget. Jeg føler mig nemlig overbevist om, at en stærk offentlig mening her i landet står bag vort standpunkt, som jeg har fremført det her i dag.

Jeg kan give fuld tilslutning til, hvad udenrigsministeren sagde om Sydslesvig. Så langt vore muligheder rækker, skal de dansksindede sydslesvigere sikres frihed til at leve deres eget nationale liv og til at få den repræsentation i offentlige forsamlinger, som de har krav på som lovlydige borgere i Sydslesvig.

Hvad det endelige resultat af Berlinforhandlingerne nu bliver, kan ingen på nuværende tidspunkt sige noget sikkert om. Det vil vel først lidt efter lidt vise sig. Vil Amerikas såkaldte ny strategi blive fremmet, en samling af hele Amerikas militære slagkraft i hjemlandet med gradvis tilbagetrækning af tropperne i fremmede verdensdele, en nyordning, som måske vil kunne ændre grundlaget for Atlantpagten helt? Og videre kan man spørge: Vil Berlinmødet bane vej for afslutning af krigen i Indokina, og hvilken indflydelse vil en aftale om denne krigs ophør få på Frankrigs stilling til en Europahær med tysk deltagelse?

Ingen ved noget sikkert herom. Selvom Berlinmødet ikke officielt har givet klare resultater, kan der meget vel efter forhandlingerne komme mærkbare ændringer i den nuværende tingenes tilstand. I verdenspolitikken kan billedet ofte skifte meget hurtigt, og den tekniske udviklings stormskridt indenfor militærvæsenets opbygning kan foranledige magtforskydninger, som en skønne dag åbner helt nye perspektiver.